Bernardus Claravallensis: Flores

Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82] Seite 176

sed ab illa defluendo p amorem. amādo ꝑ illa scz vanitatē. homo vanitati similis factus est. Et q̄d vanius q̃ꝫ diligere vanitatem? Et q̄d iniqui⁹ q̃ꝫ ꝯtemnere veritatez? Quid vero iustius. q̃ꝫ cōtemptori/bus subtrahi et ip̄az ꝯgnitionez? Quid inquā iusti⁹ q̃ꝫ vt iam de ei⁹ ꝯgnicōe gloriari nō possit: q̄ ꝯgnitā non glorificauit? Itaqꝫ appetit⁹ vanitatis: est ꝯtemptus veritatis Contempt⁹ veritatis causa nr̄e cecitatis. Ex hac cecitate descendit ꝙ plerūqꝫ ꝑ eo q̄d est amam⁹ vel approbam⁹ q̄d non est: qm̄ dū su/mus in hoc corpe pegrinamur a dn̄o ab eo q̄ sūme est. Et q̄d est hō O de⁹: nisi q̄d innotuisti ei? Itaqꝫ si notitia dei causa est vt homo ali q̄d sit: ignorantia facit vt nihil sit Sed q̄ vocat ea q̄ non sunt tanq̃ꝫ ea que sunt. miserat⁹ quodāmodo redactos in nihilū: māna illud absconditū. qꝛ necdū possum⁹ ꝯtēplari p speciez: vel plene amplecti per amorē. dedit interiz nobis: et sape p fidē: et querē p desideriū. Per q̄ vtiqꝫ duo ad esse de nō esse secūdo reducti: fieri incipiam⁹ iniciū aliq̄d creature eius transituri qn̄qꝫ in vi/rū pfectū: in mensurā etatis pleni/tudinis xp̄i. Quod ꝑculdubio erit cū fides ꝯvertet̄ in intellectū: et desideriū pegrinatōis in plenitudinē ꝯmutabit̄ dilectōis. Si em̄ adhuc absentes iniciat fides ⁊ desideriū: p̄ntes ꝑfecto ꝯsūmat intellect⁹ et amor. Sicut em̄ fides ducit ad plenā ꝯgnitionē. sic desideriū ad ple/nā dilectionē. Intellectus igit̄ est fructus fidei: pfecta charitas desi/derij

Ca. xxij. De meditatōe et oratione. In scd̄a parte sermonis de sancto andrea qui incipit. Celebrantes:

Nemo repente fit sūm⁹. ascen/dendo nō volando apprehē/dit̄ sūmitas scale. Ascēdam⁹ ergo velut duob⁹ q̄busdā pedib⁹ meditatione et or̄one. Meditatio siqui/dē docet q̄d desit: or̄o ne desit ob/tinet. Illa viā ondit: ista deducit: Meditatiōe deniqꝫ agnoscim⁹ im/minētia nob̄ picula: orōe euadim⁹

Ca: xxiij. De duplici ꝯfessione. In p̄ma pte ser. In vigilia natalis dn̄i O iuda ⁊ ihr̄lm

Vera ꝯfessio fr̄es mei est si oia opa vr̄a: opa dei sūt: et cōfiteant̄ ei. Confiteant̄ āt ei gemia q̄dā ꝯfessione. vt duplicib⁹ vestiamini. id ē ꝯfessione pccoꝝ vr̄oꝝ: ⁊ cō fessione laudis diuine. Tūc em̄ veri ꝯfessores eritis: si ois vr̄a vita cō/fiteat̄ vos pccores: et dignos mltō maiorib⁹ penis. deū vero sūme bonū q̄ ꝑ his leuib⁹ et trāsitorijs eterna ꝯdonat supplicia q̄ mēuistl. Quisq̄s em̄ ardent̄ non desiderat penitentiā videt̄ opib⁹ dicē se non indigē penitētia. ⁊ ita suā n̄ ꝯfitet̄ culpā. aut nō posse ꝑdesse ei peni/tētiā. et ita diuinā n̄ ꝯfitet̄ bōitatē

Ca. xxiiij. De duab⁹ speb⁹ sup/bie. In p̄ma pte epi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0175
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG